

یادداشت

در مذمت سکوت

صبح‌های شنبه و یکشنبه در دانشگاه چشم در چشم دانشجویانی می‌شوم که سعی می‌کنند در میان انبوه خمیازه‌ها و خواب‌آلودگی‌های صبحگاهی، از میان حرف‌های من، برخی کلمات را بشنوند و سری تکان بدهند و واحدی بگذرانند.

بزرگ‌ترین مشکل من در بسیاری از این کلاس‌های صبحگاهی و البته کلاس‌های بعدی، سکوت است؛ سکوتی که نمی‌توانم از طریق آن بفهمم پیامی که می‌خواهم به دانشجوی منتقل کنم، به او منتقل شده است یا هنوز باید با توضیح بیشتر، این پیام را به بیان بهتری انتقال دهم.

من مدت‌هاست که در نوشته‌ها و گفته‌ها در فضیلت سکوت خوانده و شنیده‌ام اما این بار می‌خواهم بگویم سکوت وقتی فضیلت است که هدفمند و فعالانه باشد. سکوت منفعلانه نه‌تنها فضیلت نیست که یک آسیب بزرگ در شبکه ارتباطی جامعه است.

جامعه ساکت، جامعه‌ای در حال تعلیق است. جامعه‌ای است که تکلیف آن را مشکلات و شرایط موجود روشن نیست. نمی‌شود فهمید آیا این سکوت از سر رضایت است یا از سر ناامیدی و خشم. نمی‌شود درک کرد که فرد ساکت، چیزی برای گفتن ندارد یا آن قدر چیزی برای گفتن برایش مانده اما فرصت بیان نداشته است که حالا ترجیح می‌دهد خاموش بماند.

جامعه ساکت، نمی‌تواند وارد گفت‌وگو شود. در چنین جامعه‌ای هر گفت‌وگو خیلی زود به سمت سکوت می‌رود؛ چون گفت‌وگو فقط بر سوءتفاهم‌ها می‌افزاید و راهی به سوی اجماع نظر و رفع ابهام‌ها روشن‌تر شدن موضوعات نمی‌گشاید.

البته سکوت می‌تواند منفعلانه نباشد. سکوت فعال به این معناست که فرد در جامعه ترجیح می‌دهد شنونده باشد و به موقع واکنش نشان دهد. شنونده می‌کوشد در زمانی که سکوت کرده است، با دقت حوادث را رصد کند. سکوت او بی‌پایان نیست. بعد از مدتی، نوبت به واکنش می‌رسد. این واکنش، از دل مدتی سکوت بیرون آمده است و طبیعتاً می‌تواند راهگشا و بستری برای گفت‌وگوهای بعدی باشد. اما سکوت‌هایی بی‌پایان که این روزها در تاکسی، مترو یا خیابان و دانشگاه شاهدش هستیم، از جنس شنیدن نیست. از جنس بی‌تفاوتی و کرخی است. این سکوت گاهی حتی صدا هم دارد؛ فریادها و فحاشی‌هایی که در شهر و روستا یا در فضای مجازی می‌بینیم و می‌شنویم اما حتی این سروصداها هم واکنش نیست، کلمه نیست، معنادار نیست، همان سکوت است که در قامت واژگان و اصواتی نامفهوم، فضای شهر را پر می‌کند و خیلی زود به دست فراموشی سپرده می‌شود.

صدا و سکوت در انفعال، هیچ‌یک به رف مشکلات کمک نمی‌کند. شهروندی که برایش هیچ چیز فرقی نکند، نمی‌تواند شرایط زندگی‌اش را تغییر دهد. شاید از تلاش برای تغییر خسته باشد، اما با انفعال هم چیزی عایدش نمی‌شود. زندگی در سکوت، به دیگرانی که می‌خواهند شرایط را به نفع خود تغییر دهند، فرصت می‌دهد که این سکوت فراگیر را «علامت رضا» تعریف کنند و برنامه‌های خود را پیش ببرند؛ برنامه‌هایی که گاهی سکوت را تعمیق و احتمال بروز صداها یا ناهنجار آینده را بیشتر می‌کند. برای عبور از این سکوت، باید کاری ساختاری کرد. در کلاس‌های صبحگاهی شنبه و یکشنبه دانشگاه سعی می‌کنم با طرح پرسش و بحث، دانشجویان را به واکنش و صحبت وادارم. در تجربه کار رسانه‌ای نیز بسیار تلاش می‌کنم که از مخاطبان بخواهم به ایده‌ای که طرح شده است، واکنش نشان دهند و به اصطلاح کامنتی بر حرف‌ها و رفتارها بگذارند اما فقط این کوشش‌های تاکتیکی کافی نیست.

ساختار سکوت‌پرور، فضا را برای واکنش‌های فعالانه محدود می‌کند و هزینه هر واکنش را چنان افزایش می‌دهد که فرد در شبکه‌ای از بی‌عملی گرفتار می‌شود. این فرد گاهی حتی می‌تواند خود، یک مقام مسئول هم باشد! همان کسی که انتظار می‌رود فعالانه رفتار کند اما دست بر قضا گاهی خود به ساکت‌ترین فرد جامعه تبدیل می‌شود.

خمیازه‌های کشدار در جامعه، امروز بزرگ‌ترین درد ماست. این خمیازه‌ها و چرت‌ها و خماری‌ها، از خستگی نیست؛ از بی‌عملی است. از انفعال است. این سکوت نه از سر رضایت است و نه از سر ناراضی‌تی؛ این سکوتی است که ریشه می‌خشکاند؛ ریشه جامعه‌ای که با گفت‌وگویی تواند شکوفه دهد اما در پاییز «قهر همه باهم» یا حتی «قهر همه با خود»، گرفتار آمده است.

ویرژه آخر هفته

بارکد شوم

نمی‌دانم چرا جنگ دست از سر دنیا برنمی‌دارد؟ یک ظالم کشوری را ترک می‌کند و ظالم دیگر حمله را آغاز می‌کند. انکار قدرت و جاه کالایی شده با یک بارکد عجیب که وقتی آن را برمی‌داری و به صندوق می‌بری تا بخری، بهایی جز جنگ از تو طلب نمی‌کنند.

به وقت گشت و گذار

داستان ماه‌روی نی

اگر دوست دارید در روزهای نزدیک به اربعین حسینی، یک تئاتر خوب مذهبی ببینید، آخر هفته سرتان را خلوت کنید و به تماشای نمایش «به روی نی» بروید. این نمایش، نگاه متفاوتی به رسیده شدن سر امام حسین (ع) به دست خولی و برگزاری محکمه خولی به دست مختار دارد. کارگردان آن طاهاموسوی است و نویسندگی‌اش را اسیدمجید میرحسینی، برعهده داشته است و بازیگرانی از جمله محمود کریمی، حسن لعل‌ثانی، مهلا فلاح، گلنار نصیری و... در آن نقش بازی می‌کنند. شما می‌توانید بلیت این نمایش پنجاه دقیقه‌ای را از سایت مشهدگیشه تهیه کنید و برای تماشای آن به تماشاخانه اشراق، واقع در بولوار هاشمیه، بین هاشمیه ۲۰ و ۲۲ بروید.

تورپسته در آخر هفته

قدم در باغ‌های پسته که بگذارید، اولین چیزی که احتمالاً توی ذوق می‌زند، گرمای شدید هوا و خشکی زمینی است که فقط درختان پسته، رنگ سرخ و سبز به آن بخشیده‌اند اما کافی است کمی در باغ قدم بزنید تا خوشه‌های انبوه قرمز روی درختان کوچک، شما را به وجد بیاورد. پیشنهاده ما به شما این است که آخر هفته برنامه یک گردش متفاوت را چپینید؛ یعنی باروبندیل سفر ببندید و به باغ‌های پسته فیض‌آباد بروید. فیض‌آباد در ۲۰۰ کیلومتری مشهد قرار گرفته است. در جاده به سمت این شهرستان که بروید، قبل و بعد از آن با باغ‌های وسیعی از پسته مواجه می‌شوید که فرصت بازدید و خرید را برای گردشگران و علاقه‌مندان مهیا کرده‌است.

یک فیلم خوب با بازی‌های درخشان

«مہتاب و آوا دانشجویان سال دوم دانشکده هستند که به اتفاق تعدادی از هم‌کلاسی‌هایشان برای یک سفر چندروزه به اصفهان می‌روند...» این خلاصه فیلم «سال دوم دانشکده من» است؛ فیلمی خوب از رسول صدرعاملی که قطعاً ارزش رفتن به سینما را دارد. بهترین ویژگی فیلم، بازیگران آن هستند؛ از علی مصفا، بابک حمیدیان، ویشکا آسایش، شقایق فراهانی و نیلوفر خوش‌خلق بگیرد که در فیلم نقش‌های کوتاه و فرعی دارند تا سبها نیاستی و فرشته ارسلوویی که اگر چه اولین حضورشان در سینما را تجربه کرده‌اند، به معنی واقعی درخشیده‌اند. در برنامه‌ریزی برای رفتن به سینما مد نظر داشته باشید که همزمان با اربعین حسینی، سینماها از ساعت ۱۷ روز جمعه ۲۶ مهر تا پایان شنبه ۲۷ مهر ماه تعطیل خواهد بود.

«مشق مهر» در چارسوق هنر

کم پیش می‌آید که یک علاقه‌مند به هنر، به نمایشگاه خطاطی برود و کیفور نشود؛ به‌خصوص اگر آثار آن به دست استادان این حرفه بر صفحه کاغذ نقش بسته باشد؛ درست مثل نمایشگاه گروهی خوش‌نویسی «مشق مهر» که منتخبی از آثار استادان، مدرسان و اعضای انجمن خوش‌نویسان شهرمان است. امروز آخرین فرصت بازدید از این نمایشگاه ویژه در چارسوق هنر است. هنرمندان و هنردوستان می‌توانند برای بازدید از آن، صبح از ساعت ۹ تا ۱۳ و عصر از ساعت ۱۶ تا ۱۹ به نگارخانه چارسوق هنر، سالن استاد حسین ترمه‌چی، واقع در ضلع غربی بوستان کوهسنگی بروند. بازدید از نمایشگاه مشق مهر برای عموم آزاد و رایگان است.

عکس داغ

تصویر صندلی‌های خالی هنگام سخنرانی رئیس‌جمهور در دانشگاه تهران، یکی از داغ‌ترین حاشیه‌های حضور حسن روحانی در مراسم نمادین شروع سال تحصیلی جدید و بازگشایی دانشگاه تهران بود. دانشجویان این دانشگاه از سخنرانی رئیس‌جمهور به چند دلیل استقبال نکردند؛ اول اینکه به نمایندگان آن‌ها زمانی برای بیان نظرات و صحبت داده نشده بود و گروهی از دانشجویان به همین دلیل محل سخنرانی دکتر روحانی را ترک کردند. گروهی از دانشجویان هم به برگزاری مراسم آیین بازگشایی دانشگاه‌ها در هفته پایانی مهر و در زمانی که بسیاری از دانشجویان و استادان در پیاده‌روی اربعین هستند، انتقاد داشتند. این مراسم حاشیه‌های دیگری هم داشت، مثل تجمع دانشجویان با پلاکاردهای انتقادی در محوطه دانشگاه که تصاویر آن در فضای مجازی منتشر شد.

جدول ۲۷۹۴

ایرزمینی عامل بیماری‌زا توینده ایله	حمایت وسنی کیک مشهور	حرف انگلیسی نیشانی سیاه روزی	صوت ندا گذشته	وسطی اینده شهرت	الباقی موسیقی پوز دیوار سیمی	دوبار انجام‌شده خداوند
کارگاه ماشین‌شویی ماه دوم		طرف آنجوری هدف تیراندازی		گل سرخ دارو		
			مسدودکردن آندک خوب			
تعجب خانمانه برآمدگی گنبد	دل‌داده قیس جلاهدش بارچه		گیاه محیط‌های مرطوب		پشت‌سر	
				شهر زغوان		
دین موسی‌ع لغت‌نامه فرانسه	خواهش‌های نفسانی خاک	مدیرکل سابق آژانس جهانی انرژی اتمی				
			پایه			
دانه معطر ماده بیپوشی شعله آتش	حراوت درس‌خوانده					
	شیره چغندر قند صندل‌مریمج					
اسباب زحمت ابر پوشنی			آخرین رمی			

پاسخ جدول ۲۷۹۳

shahr.puzzle@shahrara.com

طراح: محمدرضا علیرزاده

فیلم بین

پاسخ سؤال‌های بی‌جواب «برکینگ بد»

حامد سرادار| شاید به گواه آمار بتوان گفت سریال برکینگ بد (Breaking Bad) یکی از بهترین سریال‌های ساخته شده است که اگر رتبه اول را نداشته باشد، حتماً در جایگاه دوم قرار می‌گیرد. معرفی فیلم این هفته با احترام، به طرفداران دو آتشه این سریال اختصاص دارد و باید این سریال را حتماً دیده باشید تا بتوانید از دیدن فیلم El Camino: A Breaking Bad Movie

نهایت لذت را ببرید.

سریال «برکینگ‌بد» بعد از ۵ فصل در سال ۲۰۱۳ با چند سؤال اساسی برای طرفداران به پایان کار خود رسید. در فصل آخر این سریال شاهد بودیم که امپراتوری «هایزنبرگ» معروف چگونه متلاشی شد و شخصیت‌های اصلی آن هر یک به سویی روانه شدند. وینس گیلیگان، نویسنده و کارگردان مطرح سریال «برکینگ‌بد»، با ساخت اسپین‌آف «بهتره با ساول تماس بگیرید» سرنوشت «ساول گودمن» و کیل محبوب «برکینگ‌بد» را تا حدودی مشخص کرد که در فروشگاهی زنجیره‌ای با تغییر هویت در حال گذران زندگی خود است. اما ۶ سال است که طرفداران «برکینگ بد» ۲ سؤال بزرگ پیش‌روی خود قرار داده‌اند.

سؤال اول اینکه آیا والتر وایت (هایزنبرگ) برای همیشه مرده یا او زنده است و خالق سریال برایش برنامه ویژه‌ای دارد و به دنبال ساخت ادامه سریال است؟ در پی این سؤال چه تئوری‌هایی که منتشر نشد تا والتر وایت دوست‌داشتنی زنده بماند و سریال «برکینگ بد» ادامه داشته باشد. کافی است نام او را در گوگل جست‌وجو کنید تا این تئوری‌های جذاب را ببینید.

سؤال دوم که ذهن هواداران «برکینگ‌بد» را سال‌ها به خود مشغول کرده بود و برای آن هم تئوری‌هایی ارائه شده بود، این بود که سرنوشت جسی پینکمن بعد از فرار با خودرو محبوب «آل کامینو» در قسمت آخر چه شد؟

پس اگر دل‌تان برای سریال محبوب‌تان تنگ شده است و اگر شما هم به دنبال پاسخ این ۲ سؤال مهم هستید و اینکه آیا در آینده ادامه‌ای بر اساس این ۲ شخصیت اصلی سریال ساخته می‌شود، پیشنهاد می‌کنیم حتماً فیلم «آل کامینو» جدیدترین اثر وینس گیلیگان را ببینید که در سکوت خبری ساخته و از سوی نت‌فلیکس منتشر شد.

موسیقی باز

شکوفایی در دره

یوسف انصاری | صدای خیال‌انگیزی دارد. این بهترین توصیفی است که می‌توان برای ساز «هنگ‌درام» بیان کرد؛ همان سازی که مثل یک صدف بزرگ آهنی یا لاک یک لاک پشت یا سفینه‌های فضایی یا سپرهای قدیمی در فیلم‌های جنگی است و با اشاره به نواخی مختلفش، صدایی بدیع تولید می‌کند. می‌گویم صدای بدیع چون این ساز تازه در سال ۲۰۰۰ به صورت رسمی به دنیا معرفی شده است؛ یعنی عمری کمتر از ۲۰ سال دارد. هنگ‌درام یا هندپن، حاصل مطالعه و تلاش دو موسیقی‌دان سوئیسی است و در ساخت آن از سازهای کوبه‌ای آفریقایی الهام گرفته شده است. حالا چرا داریم درباره هنگ‌درام توضیح می‌دهیم؛ چون می‌خواهیم یک آلبوم موسیقی بی‌کلام عالی و شنیدنی که پایه‌های آن صدای ساز هنگ‌درام است، به شما پیشنهاد کنیم. آلبوم «شکوفایی در دره» اثری است با آهنگ‌سازی امید شعبانی. امید شعبانی آهنگ‌ساز است و دانش‌آموخته رشته موسیقی و چند سالی است که هنگ‌درام می‌زند و در حوزه موسیقی الکترونیک هم فعالیت می‌کند و با آن امید شعبانی که خواننده تازه کار پاپ است، فقط شباهت اسمی دارد. این مجموعه شامل ۱۱ قطعه شنیدنی است. در این آلبوم، امید شعبانی خودش نوازندگی ساز هنگ‌درام را برعهده دارد و یاسمین شاه حسینی با نوازندگی عود، او را همراهی کرده‌است. شعبانی درباره این آلبوم گفته است: «مجموعه حاضر برای من تجربه‌ای است در جهت شناخت هر چه بیشتر این ساز؛ مسیری که در آن به سبب نبود رپر توار و متد مشخص، شاید فرایند کنکاش لذت‌بخش‌تر بود. سعی کرده‌ام آن را در شکل‌های متفاوتی بیازمایم و بشنوم.» با گوش دادن به قطعات آلبوم به‌خوبی متوجه این از دل برآمدن و حسی که در نوازنده بوده است، خواهید شد و همین موضوع، شنیدن آهنگ‌ها را برایتان لذت‌بخش‌تر خواهد کرد.

با اسکن کردن کد پایین می‌توانید

در سایت بیپ تونز بخش‌هایی از قطعات این آلبوم را گوش بدهید و اگر آن را دوست داشتید، به صورت قانونی بخرید.

